

Minder werken richting pensioen: “Waarom zou ik het níét doen?”

Pensioen voelde voor Ine lange tijd als iets voor later. Iets waar ze zich nog helemaal niet mee bezig hoefde te houden. Ze had plezier in haar werk, zat goed op haar plek en dacht vooral: ik zie het wel. Totdat haar manager tijdens een gesprek vroeg hoe zij de komende jaren tot aan haar pensioen voor zich zag.

Die vraag bleef hangen.

Rond haar zestigste merkte Ine dat er iets veranderde. Op het werk, waar een collega van dezelfde leeftijd over pensioen begon, maar ook privé werd Ine zich bewuster van hoe veranderlijk het leven is. Dat zette haar aan het denken: hoe wil ik mijn tijd de komende jaren eigenlijk besteden? En wil ik wel volledig blijven doorwerken tot mijn pensioen?

Toen ze zich in de mogelijkheden ging verdiepen, ontdekte ze al snel dat het best ingewikkeld was. Er zijn verschillende regelingen, met allerlei voorwaarden en financiële gevolgen. Samen met een collega dook ze erin. “Alleen vond ik het echt taaie kost,” vertelt Ine. Met concreet advies op maat kwam ze verder.

Uiteindelijk koos Ine voor de Vitaal plus regeling waarbij ze van 80% naar 60% werken gaat. Ze ontvangt dan 70% salaris, terwijl haar pensioenopbouw gebaseerd blijft op 80%. Zowel de simulatieberekening als de antwoorden op haar vragen over IPB-rechten en pensioen gaven haar vertrouwen. Zo werd duidelijk wat deze keuze financieel voor haar zou betekenen — en dat viel mee.

Wat belangrijk is: haar besluit komt niet voort uit minder plezier in het werk. Integendeel. Ine vindt haar werk nog steeds leuk en voelt zich betrokken. Juist daarom voelt deze stap voor haar goed: niet stoppen, maar bewust wat meer ruimte maken voor andere dingen in het leven.

Voor Ine was het belangrijk dat haar werkpakket werd aangepast en belangrijke werkzaamheden, zoals haar OR werk, behouden konden blijven. Dat is besproken met haar manager en directe collega's en gelukkig bleek daar ruimte voor. Ook over de vrije dag is goed gekeken: niet alleen naar persoonlijke voorkeur, maar ook naar wat praktisch werkt in het team en in de agenda's. Dat soort gesprekken zijn belangrijk, want minder werken werkt pas echt goed als er duidelijke afspraken worden gemaakt.

“Toen ik alles op een rij had gezet, dacht ik eigenlijk: waarom zou ik het níét doen?”

Tegelijkertijd merkt ze dat het proces makkelijker zou mogen zijn. Heldere uitleg, een overzicht van de regelingen en de mogelijkheid om persoonlijke vragen aan een deskundige te stellen zouden veel helpen.

Haar advies aan collega's is simpel: wacht niet te lang met oriënteren. Niet omdat je meteen een beslissing moet nemen, maar omdat het rust geeft als je weet wat er mogelijk is. Plus het is goed om zo af en toe bewust de balans op te maken over je loopbaan en werk- privé balans.